

den Betragtning, jeg har tilladt mig at gjøre gjældende, nemlig at vi ere nødtie til at holde paa, at Loven bliver saa god som muligt, men naar saa er, hvor kan da Nogen her i denne Sal give os Skylden for, at der ikke bliver bestemt? Vi byde Fæstninger, vi byde Penge, Skatter, vi byde at lægge Udgiften paa den Del af Befolkningen, som vi navnlig repræsenterer, og vi byde at lægge den paa der, hvor det har været en Talemaade og en Frase i dette som i det andet Thing blandt vore Modstandere, at der vilde man aldrig betale. Vi tage ingenlunde Pengene blot fra de Hvitbessattede, de nuværende Rige, de store Grundeiere og Kapitalister, men vi tage dem for den allerstørste Del fra Landets Middelklasse. Paa den lægge vi Pengene, derfra byde vi dem og sige: Vi vilde betale, vi vilde bygge Fæstninger. Hvad er Svaret fra den anden Side? Man siger: Vi vilde bygge Fæstninger, men vi vilde ikke betale. Nu spørger jeg: Med hvilken Ret kan man da sige, at det er os, der er Skyld i, at Fæstningerne ikke blive byggede? Den Dag, da de Herrer tage vort Tilbud om at betale og selv betale, blive Fæstningerne byggede; og saa siger man, at det er vor Skyld, at de ikke blive byggede! (Stemmer: Det gjøre de jo ikke!) Jo, undtagen Kjøbenhavn. Jeg tror, at det derefter vil være klart for Enhver, at, hvad det her dreier sig om, er fra vort Standpunkt Danmarks Sag, det er Danmarks fulde Forsvar, Danmarks forpaaarlige Forsvar, og Danmarks Forsvar derigjennem, at de bidrage til det, som kunne. Naar der ikke sker Noget nu, naar disse Forslag ikke blive førte igjennem, er det, fordi vore Modstandere ville forsvare Danmark paa en Maade, der i og for sig er illusorisk, nemlig ved kun at forsvare enkelte Dele af Riget og lade hele Resten ligge aabent, og fordi vore Modstandere ikke vilde yde de til Forsvaret nødvendige Pengemidler.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, gjorde en meget pudsig Anvendelse af det gamle Ord, at den, som tier, samtykker. Hans Udtalelse blev jo vel modtaget med almindelig Munterhed, men der er dog en Mulighed for, at Nogle skulde antage den for alvorlig, og jeg anser det derfor ikke for at være aldeles overflødigt for mit Vedkommende at sige, at Laushed fra min Side lige overfor Udtalelser her i Salen lige saa lidt kan opfattes som Tilslutning, naar de komme fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), som naar de komme fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) eller, som igaar eller iforgaars, fra den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører gjorde sig ogsaa til Tolk for, hvad Regjeringens Anskuelse og Holdning under visse Eventualiteter vilde

blive. Jeg har ikke fundet mig foranlediget til at svare et eneste Ord derpaa, men naar min Laushed i saa Henseende skulde kunne opfattes saaledes, at jeg godkjendte de forskjellige Anskuelser, som tillægges Regjeringen, vil jeg engang for alle reservere mig imod, at min Laushed udlægges paa den Maade. Det forekommer mig for øvrigt, at det ærede Medlem, som kom med denne noget driftige Forudsætning, lige saa fuldt som Thinget overhovedet har havt Leilighed nok til at erfare, at jeg ikke styr at udtale, hvad jeg ønsker udtalt. Jeg tror ikke, at der let skal kunne paavises noget Exempel paa, at jeg har valgt noget andet Organ end mit eget for at meddele Thinget mine Anskuelser, og det, som jeg haaber, paa en saadan Maade, at de maa have været let forstaaelige for Alle, der vilde forstaa dem. Da jeg nu engang har Ordet, og, som jeg haaber, henimod Slutningen af denne Forhandling, vil jeg for at undgaa enhver mulig Misforstaaelse, gjentage, hvad jeg ved Begyndelsen af Forhandlingen udtalte som den samlede Regjeringssætning lige overfor Forslaget. Det var, at selv om de af Flertallet foreslaede Forsvarsforanstaltninger i og for sig vare antagelige for Regjeringen, selv om Flertallet, Mindretallet og Regjeringen fuldstændig kunde enes om selve Forsvarsforanstaltningerne, vilde Regjeringen ikke deskomindre ikke kunne gaa ind paa det af Flertallet stillede Billaar, at disse Foranstaltninger ikke skulde sættes i Værk, før en efter Regjeringens Mening denne Sag uvedkommende Lov var traadt i Kraft. Jeg haaber, at denne Udtalelse vil være saa ren og klar, at der ikke skal kunne finde nogen Misforstaaelse Sted. Den Lov, af hvilken Forsvarsforanstaltningernes Krafttræden skulde være afhængig, tror jeg mig fuldstændig berettiget til at betegne som sat i en vilkaarlig Forbindelse med denne Lov; jeg tror mig fuldstændig berettiget dertil ifølge den ærede Ordførers Udtalelse om, at denne Lov, Skatteloven, staar i en nærmere Forbindelse med en anden Lov end med denne. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) stærkt fremhævede, hvor vanskeligt det vilde være at enes om en saadan ny Skattelov, forekommer det mig, at det ærede Medlem dermed fuldstændig godkjendte den Betragtning, som er saavel Regjeringens som Mindretallets, nemlig, at naar man i Virkeligheden vil Forsvarsforanstaltninger, naar man anser dem for at være nødvendige i Dieblisset, maa man ikke gjøre dem afhængige af Vedtagelsen af en Lov, om hvilken det ærede Flertal selv erkjender det for at være overordentlig vanskeligt at samle Lovgivningsmagtens forskjellige Faktorer. — Der er en Betragtning, som er kommen frem fra forskjellige Sider, blandt Andet ogsaa og ikke med mindst Styrke fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), og det er den, at de bestaaende Skatter